

СПІВВІДНОШЕННЯ КОМЕРЦІЙНОГО НАЙМЕНУВАННЯ ТА ДОМЕННОГО ІМЕНІ

Ольга Мацкевич,

*науковий співробітник НДІ інтелектуальної власності
НАПрН України, магістр інтелектуальної власності*

Здійснено порівняльний аналіз комерційного найменування з доменним іменем, сформульовані пропозиції щодо покращення правової охорони комерційних найменувань, а також їхнього захисту від незаконного використання в доменних іменах.

Ключові слова: комерційне найменування, доменне ім'я, Інтернет, кіберсквотинг

Конфлікти, що виникають між різними інститутами права інтелектуальної власності, зокрема торговельними марками, комерційними найменуваннями та доменними іменами, стали звичною темою від часу зростання комерційних зв'язків через Інтернет. Нажаль міжнародної конвенції чи іншого типу угоди, котра б регулювала ці справи, не має [1, 247].

У сучасних ринкових умовах боротьби за споживача чітка ідентифікація підприємства та його діяльності стає все більш актуальною. Роль позначень, які відокремлюють одного суб'єкта господарювання від іншого, закріплюють за підприємством певний позитивний імідж, зростає невпинно. Крім цього, зростає кількість судових справ щодо комерційних найменувань, що свідчить про нагальну необхідність конкретизації норм законодавства в цій сфері, введення дієвих механізмів правової охорони.

Останнім часом значного поширення набуло використання комерційних найменувань без дозволу власника як доменних імен, оскільки існуючі системи реєстрації доменних імен не вимагають підтвердження правомірності використання комерційного найменування як доменного імені. Відсутність

відповідних правових норм призвела до поширення кіберсквотингу — незаконної реєстрації доменного імені, що збігається з комерційним найменуванням правовласника. Основною причиною виникнення кіберсквотингу є можливість наживи на перепродажу зареєстрованих доменних імен, які своєчасно не встигли чи не змогли зареєструвати [2, 534].

В Україні Правила домену .UA обійшли увагою комерційне найменування, що створює додаткові «переваги» для кіберсквотерів. Сьогодні в зоні .UA зареєстровано понад 450 тис. доменних імен. За оцінками експертів, щорічні обсяги цього ринку становлять 20–25 млн грн. Водночас, нині механізмів захисту комерційних найменувань у мережі, практично не існує.

Саме тому **метою статті** є порівняння комерційного найменування з доменним іменем, виділення їхніх спільних рис і особливостей та формулювання пропозицій щодо покращення правової охорони комерційних найменувань, а також їхнього захисту від незаконного використання в доменних іменах.

Правова природа комерційних найменувань була предметом досліджень Г. Андрощука, А. Кодинця, С. Іщука,

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ

О. Козлової, І. Кривошеїної, П. Штайнхойзера та ін.; питанням пов'язаним з доменними іменами присвятили свої праці Є. Стогній, З. Милютин, В. Бонтлаб, Д. Бойко, О. Кулініч та ін.

Традиційно комерційне найменування відносять до засобів індивідуалізації учасників цивільного обігу, товарів і послуг у системі права інтелектуальної власності.

Суть права на комерційне найменування полягає в можливості, гарантованій особі, виступати в цивільному обороті під самостійним комерційним найменуванням. Надання такої можливості забезпечує інтерес учасника обороту, котрого захищає закон як належну індивідуалізацію його діяльності на ринку товарів, робіт і послуг [3, 346].

Серед вітчизняних науковців висловлюються різні підходи до того, яке власне поняття використовувати — «фірмове найменування» чи «комерційне найменування». Так, у тексті Паризької конвенції використовується термін «фірмове найменування». Водночас деякі науковці [4; 5, 301] доводять, що поняття «комерційне найменування» є ширшим за «фірмове найменування».

І. Кривошеїна мотивує це тим, що з назви «фірмове найменування» впливає його приналежність саме структурі, організації, підприємству. Поняття ж комерційного найменування можна розглядати як таке, що може належати будь-якому суб'єктові (як юридичній, так і фізичній особі), котрий здійснює комерційну діяльність. Наголошується, що принципова відмінність комерційного найменування від фірмового полягає в тому, що останнє може використовуватися лише юридичними особами, тоді як учасниками господарської діяльності можуть бути, скажімо, і приватні підприємці без статусу юридичної особи [4; 5]. Тож поняття «комерційне найменування» за змістом, викладеним у Цивільному та Господарському кодексах України (далі, відповідно, — ЦК України та

ГК України), ширше, ніж така правова категорія, як «фірмове найменування», тому що суб'єктами права на комерційне найменування можуть бути як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці.

На переконання С. Іщука, терміни «фірмове найменування» та «комерційне найменування» в чинному законодавстві України є синонімами. А тому заперечується можливість надання різного значення «комерційному» та «фірмовому» найменуванню, зважаючи на коло суб'єктів, які наділені правом на комерційне (фірмове) найменування [6].

І. Кривошеїна доводить, що фізична особа-суб'єкт підприємницької діяльності не може мати фірмове найменування, а може мати комерційне позначення, під яким діє в цивільному обороті. Таке найменування фізичної особи потрібно розглядати як підвид комерційного найменування [4]. Схожий підхід реалізовано у законодавстві Російської Федерації (далі — РФ), де існують і комерційні позначення, і фірмові найменування. При цьому можна підтримати погляд С. Сударикова, який цілком слушно зазначає, що фірмове найменування та комерційне позначення потрібно визнати синонімами [2, 226].

Загалом, цей засіб індивідуалізації в різних країнах сьогодні може називатися по-різному: комерційне найменування, фірмове найменування, комерційне позначення, ім'я фірми, найменування компанії, торгове ім'я, бізнесове ім'я та ін. Безперечно, між цими поняттями можуть існувати певні відмінності, але загалом основною характерною рисою їх усіх є можливість відрізнити одного учасника цивільних відносин від іншого.

Правове регулювання комерційного найменування як об'єкта права інтелектуальної власності здійснюється нині на основі ЦК та ГК України.

У ЦК України критерієм отримання правової охорони комерційним

найменуванням є можливість вирізнення однієї особи з-поміж інших та невведення в оману споживачів щодо справжньої її діяльності (ч. 1 ст. 489 ЦК України). ГК України додає, що правовій охороні підлягає як повне, так і скорочене комерційне найменування суб'єкта господарювання, якщо воно фактично використовується ним у господарському обігу (ч. 3 ст. 159 ГК України). Отож законодавством закріплено ще один критерій правової охорони — використання комерційного найменування в господарському обігу.

Право на комерційне найменування є безстроковим. Це означає, що придбавши у встановленому порядку це право, особа може користуватися ним без обмеження будь-яким строком, тобто доти, доки існує підприємство та комерційне найменування правдиво відображає його організаційно-правовий статус та інші атрибути [7].

Утім, на нашу думку, строк визначається часом існування фірми, підприємства, тобто поки існує фірма, поки вона здійснює певну діяльність, існуюватиме і право особи на комерційне найменування. Як тільки фірма припиняє свою діяльність — припиняється і відповідне право. Звісно, встановити конкретний термін (1, 10, 100 років тощо) неможливо.

Суттєвою особливістю права на користування комерційним найменуванням є те, що воно водночас виступає і як обов'язок фірмоволодільця (особи-підприємця). Інакше кажучи, особа не тільки може виступати в цивільному обігу під власним комерційним найменуванням, але й зобов'язана це робити. Це правило встановлене в інтересах інших учасників цивільного обороту споживачів, які мають право знати, з ким вони мають справу [7].

Комерційне найменування має екстериторіальну сферу охорони, тобто охорона здійснюється не тільки в межах країни походження, але й за її межами — у будь-якій з країн-учасниць

Паризької конвенції будь-якому комерційному найменуванню, якщо воно не буде призводити до сплутування з уже наявним, надаватиметься правова охорона (ст. 8 Паризької конвенції).

Комерційне найменування є одним із зовнішніх носіїв ділової репутації (гудвілу) суб'єкта господарювання й часто є одним з основних активів підприємства, оскільки навіть за умови зміни власника продукція сприйматиметься як така, що залишилася без змін [9, 204]. Комерційне найменування запевняє покупця в тому, що річ, маркована цим ім'ям, є істинним продуктом виробника [10, 105]. Суб'єкт господарювання, маючи позитивну ділову репутацію на ринку, може символізувати своїм комерційним найменуванням належне виконання взятих на себе зобов'язань, а також обов'язкову відповідальність у випадку їх порушення [11, 173]. С. Іщук називає це функцією гарантії.

Серед інших функцій комерційного найменування, що їх виокремлюють у літературі, можна назвати охоронну функцію, котру виділяє І. Кривошеїна. Ця функція полягає в повноваженнях, наданих законом власнику й тісно пов'язана з функцією заборони. До наданих власнику комерційного найменування повноважень належить право перешкоджати іншим особам неправомірно використовувати комерційне найменування, зокрема й забороняти таке використання. Комерційне найменування стоїть, з одного боку, на сторожі репутації власника цього найменування, а з іншого — реалізація охоронної функції здійснюється через заборону третім особам порушувати права власника та користуватися схожим або тотожним комерційним найменуванням [4, 10].

Комерційні найменування є досить спорідненими з доменними іменами. Аргументами на користь цього часто вважаються виконання доменним ім'ям функції ідентифікації юридичної особи, а також цінність доменного

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ

імені, що легко запам'ятовується та є інформативним, для просування товарів і послуг за допомогою Інтернет. Вдале доменне ім'я сьогодні для комерційної організації є серйозним комерційним активом. Інколи — не менш цінним, аніж товарний знак або фірмове найменування [12]. Як ще один аргумент на користь схожості понять можна навести те, що за законодавством Бенілюксу доменні імена реєструються як комерційні позначення [13, 49]. Окрім цього, спільною рисою комерційних найменувань і доменних імен є їхнє словесне вираження.

Водночас законодавець надає досить широкі можливості для захисту виключних прав, які впливають із правоволодіння комерційним найменуванням. Проте нині склалася ситуація, коли юридична особа, що має зареєстроване комерційне найменування, не може одержати доменне ім'я другого рівня лише тому, що не має зареєстрованого знака для товарів і послуг [14].

Варто звернути увагу на те, що у структурі домену особливе значення має домен другого чи третього рівня, який власне і містить особливу, індивідуалізаційну назву. Користувачі Інтернету, зазвичай, розрізняють юридичні особи за довільною частиною комерційного найменування, при цьому вказівка на організаційну форму не може виконувати ролі в індивідуалізації юридичної особи, тому логічним є зазначення в доменному імені тільки довільної частини найменування юридичної особи [15].

Використання комерційного найменування в доменних іменах є окремою складовою реалізації права на комерційне найменування. Проте таке використання ускладнюється об'єктивною обставиною — можливістю існування лише одного доменного імені в домені одного рівня, що не узгоджується з правилом обмеженої виключності права на комерційне найменування. Тож, для вирішення означеного питання С. Іщук пропонує в законодав-

стві України передбачити такі положення: 1) в домені одного рівня встановити виключне право суб'єкта використовувати основну частину належного йому комерційного найменування як доменного імені; 2) обмежити застосування одного комерційного найменування лише в одному домені [16, 15].

Відповідно до ч. 2 ст. 489 ЦК України, право інтелектуальної власності на комерційне найменування є чинним з моменту першого використання цього найменування й охороняється без обов'язкового подання заявки на нього чи його реєстрації та незалежно від того, є чи не є комерційне найменування частиною торговельної марки.

Тож нині реєстрація комерційного найменування не є обов'язковою. Втім у спірних ситуаціях реєстрація комерційного найменування могла б допомогти його власнику довести свій пріоритет щодо цього найменування, використовуючи при цьому дату реєстрації юридичної особи і, відповідно, дату реєстрації комерційного найменування [14].

На необхідності реєстрації комерційних найменувань наголошує і А. Кодинець: «...сьогодні можна констатувати неможливість забезпечення превентивного захисту прав на комерційне найменування до моменту їх порушення реєстрацією конфліктуючого доменного імені. Крім того, у зв'язку з відсутністю централізованої реєстрації комерційних найменувань досить важко довести факт недобросовісності власника доменного імені та відшкодувати заподіяну шкоду». З метою запобігання цьому вчений наголошує на необхідності створити реєстр комерційних найменувань та пропонує при реєстрації нового доменного імені в зоні .UA, зобов'язати заявника надавати документи, що свідчать про належність йому заявленого словесного позначення у формі комерційного найменування чи торговельної марки чи про відсутність тотожних чи схожих із заявленим як доменне ім'я заре-

естрованих комерційних найменувань чи торговельних марок інших суб'єктів однорідної сфери господарювання [17, 93–94]. Можна підтримати висловлені науковцем пропозиції щодо створення відповідних реєстрів і внесення до них відомостей про комерційні найменування учасників цивільного обігу. На наше переконання, в такому разі вимагатиме змін ч. 3 ст. 489 ЦК України, де передбачено, що відомості про комерційне найменування можуть вноситися до реєстрів, порядок ведення яких встановлюється законом. Тут словосполучення «можуть вноситися» мають бути замінені на «вносяться». Окрім цього, звісно необхідно розробити та прийняти спеціальні нормативні акти стосовно ведення реєстрів комерційних найменувань і порядку їх реєстрації.

Якщо звернутися до зарубіжного досвіду, то можна побачити, що деякі країни накладають обмеження на заяви по реєстрації доменних імен у національних доменах, які ґрунтуються на комерційних найменуваннях, зокрема Австралія, Австрія, Великобританія, Ірландія, Іспанія, Латвія, Нідерланди, Норвегія, Туреччина, Фінляндія, Франція, Швеція, Швейцарія та ін. У більшості країн у реєстрів вимагають гарантії того, що реєстрація доменних імен не призведе до порушення прав третіх осіб, а також щоб вони відшкодували збиток реєстраторові у випадку порушення прав (Аргентина, Болгарія, Канада, Данія, Грузія, Угорщина, Киргизія, Литва, Марокко, Португалія, Республіка Корея, Сінгапур, США та ін.).

У Німеччині захист позначення чи назви в мережі Інтернет також починається з використання найменування, що повинно мати розрізняльну здатність. Описані позначення використовуватимуться в загальнорозмовній мові як назви. Тож захист найменувань почнеться лише тоді, коли це позначення як найменування визначеного підприємства або визначеної

особи отримає дозвіл на допуск товару в обіг. У праві на комерційні позначення та найменування виходять з пріоритету. Водночас користування певним найменуванням цілком може бути обмежено регіонально, наприклад щодо готелів та інших підприємств сфери послуг. Проте постійно захищається користування комерційним найменуванням з федеральновідомими чи міжнародними комерційними підприємствами також щодо фірм, які виникли пізніше, в інших місцях [18, 465].

У випадку конфліктів між комерційними найменуваннями та доменними іменами, італійські фахівці керуються приписами §§ 2563–2568 Цивільного кодексу Італії. При схожості чи ідентичності одного комерційного найменування з іншим комерційне найменування змінюється настільки, щоби сприйматися по-різному. Так само чинять, коли предмет захисту комерційного найменування є передумовою або ризиком для сплутування, що походить від ідентичності або схожості комерційного найменування, разом з ідентичністю та географічного зазначення діяльності підприємства. У більшості конфліктних випадків суди дотримуються рішення Міланського трибуналу від 03.07.1997 року, в якому було визнано зв'язок між комерційним найменуванням та доменним ім'ям [19, 389].

У Бенілюксі комерційне найменування, що з'явилося раніше, може бути підставою для заперечення проти використання доменного імені, що також є комерційним найменуванням, якщо існує ризик сплутування. Так, у справі 2008 року *Thuisbezorgd.nl v. Thuisbezorgen.nl* Амстердамський апеляційний суд виніс рішення на користь *Thuisbezorgd.nl*, мотивувавши це тим, що доменне ім'я *Thuisbezorgen.nl* використовувалося також як комерційне найменування, тому існував ризик сплутування з *Thuisbezorgd.nl* [13, 49].

У РФ, в Постанові Федерального Арбітражного суду Московського округу

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ

гу від 25.01.2001 року у справі про порушення прав на фірмове найменування ТОВ «Кодак» комерційне використання підприємцем без утворення юридичної особи А. Грундулом доменного імені *www.kodak.ru*, з використанням в домені слова «кодак», що є довільною частиною фірмового найменування позивача — ТОВ «Кодак», зареєстрованого у встановленому законом порядку для пропонування однорідних товарів і послуг було визнано: порушенням виключних прав на фірмове найменування із посиланням на статті 52, 54, 138 Цивільного кодексу РФ (далі — ЦК РФ) і Положення про фірму, затверджене Постановою ЦВК СРСР і РНК СРСР від 22.06.1927 року, актом недобросовісної конкуренції, що порушує ст. 10 Закону про конкуренцію і введенням споживача в оману, що підлягає забороні згідно зі ст. 10*bis* Паризької конвенції. У вказаному судовому акті також можна знайти не менш правомірну й обґрунтовану вказівку: «звичаї ділового обороту, що склалися в процесі користування можливостями мережі Інтернет», відповідно до яких «вказівка на організаційно-правову форму юридичної особи в доменних іменах не використовується, позаяк учасники товарного ринку з відомими фірмовими найменуваннями використовують лише короткий відмітний елемент фірмового найменування, його довільну частину, відому більшості споживачів, що не мають уявлення, в якій організаційно-правовій формі діє суб'єкт господарської діяльності, що їх цікавить». Отож, Федеральний арбітражний суд Московського округу використовував надану йому ст. 5 ЦК РФ можливість застосовувати як джерело регулювання звичай ділового обороту. Це джерело видається таким, що має значний потенціал при вирішенні суперечок з інтелектуальної власності в мережі Інтернет взагалі та про використання засобів індивідуалізації в системі доменних імен зокрема [12].

Отже, щоб захистити права, потрібно довести першість у використанні позначення як комерційного найменування. Правоволодільцям уже на перших етапах доцільно фіксувати факти використання комерційного позначення до речними способами. На практиці трапляються випадки, коли в статуті поряд із назвою юридичної особи зазначають комерційне найменування. Звісно, такі дії свідчать лише про намір використовувати певне позначення як комерційне найменування, а тому потрібні також інші докази (вивіски, реклама, оголошення тощо) [8, 403].

Аналізуючи конфлікти доменних імен і комерційних найменувань, В. Бонтлаб вказує на те, що визнання пріоритету власників комерційних найменувань перед володільцями доменних імен є безпідставним, адже не можна використання тотожного доменного імені автоматично вважати порушенням законодавства про недобросовісну конкуренцію. Вчений пропонує відходити від цього підходу й оцінювати використання доменного імені тотожного комерційному найменуванню в сукупності всіх обставин, беручи до уваги дату реєстрації, сферу застосування та інші чинники, котрі можуть вплинути на визнання чи невизнання цих дій актом недобросовісної конкуренції [20].

З огляду на це, Д. Бойко пропонує сформулювати в законодавстві обмеження щодо комерційних найменувань таким чином:

- 1) не є порушенням прав на комерційне найменування застосування такого комерційного найменування в доменному імені за умови реєстрації цього доменного імені до моменту набуття права на комерційне найменування;
- 2) не є порушенням права на комерційне найменування застосування такого комерційного найменування чи його охоронюваної частини у доменному імені у тому випадку, коли таке застосування не

може призвести до змішування діяльності, товарів або послуг володільця права на комерційне найменування та володільця доменного імені;

- 3) не є порушенням права на комерційне найменування застосування такого комерційного найменування або його охоронюваної частини у доменному імені, що здійснюється на достатній правовій підставі. Достатньою правовою підставою потрібно вважати реєстрацію доменного імені, що співпадає з фактично належним володільцю цього доменного імені об'єктом права, як-то: іменем фізичної особи, фірмовим найменуванням іншої юридичної особи, найменуванням юридичної особи, знаком для товарів і послуг, об'єктом авторського права тощо.

Беручи до уваги викладене вище, Д. Бойко справедливо пропонує доповнити ст. 489 ЦК України ч. 5 такого змісту: «Не вважається порушенням права володільця комерційного найменування використання третьою особою такого найменування в іншому суміжному об'єкті права на достатній правовій підставі. Достатньою правовою підставою може вважатися законне набуття третьою особою права на такий суміжний об'єкт до моменту набуття права на комерційне найменування володільцем останнього; використання третьою особою у суміжному об'єкті позначення, яке співпадає

з об'єктом права, що належить цій третій особі» [21].

Підсумовуючи, можна дійти висновку, що, на відміну від багатьох країн світу, в законодавстві України є недостатньо врегульованим питання правової охорони комерційних найменувань, а також їх захисту від незаконного використання в доменних іменах. Адже наразі немає спеціального закону про комерційні найменування та нормативного акта, котрий би встановлював особливості регламентації відносин у мережі Інтернет та доменних іменах зокрема. А це може призводити до труднощів при правозастосуванні та тлумаченні норм права під час розгляду судових справ, де стикаються інтереси власника комерційного найменування та володільця тотожного доменного імені.

Вбачається за доцільне створення реєстру комерційних найменувань і запровадженні відповідного нормативного акта про ведення такого реєстру та здійснення реєстрації. Водночас принцип набрання чинності комерційним найменуванням з моменту першого його використання має залишатися незмінним. ♦

Список використаних джерел

1. *Lewinski S., von. Indigenous Heritage and Intellectual Property: Genetic Resources, Traditional Knowledge and Folklore / Silke von Lewinski, Anja von Hahn, Michael Hassemmer. — Kluwer Law International, 2003. — 409 p.*
2. *Судариков С. А. Право интеллектуальной собственности : учебник / С.А.Судариков. — М. : Проспект, 2008. — 368 с.*
3. *Дроб'язко В. С. Право інтелектуальної власності : навч. посібник / В. С. Дроб'язко, Р. В. Дроб'язко. — К. : Юрінком Інтер, 2004. — 512 с.*

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ

4. Кривошеїна І. В. Фірмове найменування: регулювання та правова охорона за законодавством України : автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / І. В. Кривошеїна ; КНУ — К., 2007 — 15 с.
5. Право інтелектуальної власності : науково-практичний коментар до Цивільного кодексу України / за заг. ред. М. В. Паладія, Н. М. Мироненко, В. О. Жарова. — К. : Парламентське вид-во, 2006. — 432 с.
6. Іщук С. Визначення сутності комерційного (фірмового) найменування: термінологічний аспект / С. Іщук // Вісник Львівського університету. Серія юридична. — 2008. — Випуск 46. — 250 с.
7. Мэггс П. Б. Интеллектуальная собственность (пер. с англ.) / П. Б. Мэггс, А. П. Сергеев. — М. : Юристъ, 2000. — 400 с
8. Право інтелектуальної власності : акад. курс : підручник для студ. вищих навч. закладів / О. П. Орлюк, Г. О. Андрощук, О. Б. Бутнік-Сіверський та ін.; за ред. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцького. — К. : ІнЮре, 2007. — 696 с.
9. Pomeranz K. *The World that Trade Created: Society, Culture, and the World Economy. (1400 to the Present)* / Kenneth Pomeranz, Steven Topik. — 2nd edition. — M. E. Sharpe, 2005. — 287 p.
10. Rogers E. S. *Good Will, Trade-Marks and Unfair Trading* / Edward S. Rogers. — BiblioBazaar, 2008. — 292 p.
11. Іщук С. Сутність комерційного найменування як об'єкта права інтелектуальної власності // Вісник Львівського університету. Серія юридична. — 2006. — Випуск 43. — 368 с.
12. Милютин З. Ю. Соотношение доменных имен со средствами индивидуализации : дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 [Электронный ресурс] / З. Ю. Милютин ; РГИИС. — М, 2005. — 112 с. — Режим доступа : <http://milutin.ru/disser.htm>.
13. Steinhäuser P. *Benelux* / Paul Steinhäuser, Milica Antic // *World Trademark Review*. — 2008. — November / December. — pp. 48–49.
14. Жуванов Д. Проблема доменних імен в Україні [Електронний ресурс] / Д. Жуванов, Є. Стогній. — Режим доступу : http://inventua.com/public/ua/domain_ua.htm.
15. Кулініч О. О. Доменне ім'я як похідний засіб індивідуалізації інформаційних ресурсів фізичних та юридичних осіб у мережі інтернет [Електронний ресурс] / О. О. Кулініч. — Режим доступу : <http://vuzlib.com/content/view/1423/49>.
16. Іщук С. І. Право інтелектуальної власності на комерційне (фірмове) найменування : автореф дис... канд. юрид. наук / С. І. Іщук. — К., 2009. — 22 с.
17. Кодинець А. О. Засоби індивідуалізації учасників цивільного обороту, товарів і послуг у цивільному праві України : дис... канд. юрид. наук / Кодинець Анатолій Олександрович. — Київ, 2006.
18. Kröger D. *Handbuch zum Internetrecht* / Detlef Kröger, Marc A. Gimmy. — Springer, 2002. — 1026 S.
19. Spindler G. *E-Commerce-Recht in Europa und den USA* / Gerald Spindler, Fritjof Börner. — Springer, 2003. — 844 S.
20. Бонтлаб В. В. Цивільно-правове регулювання доменних імен : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.03 / В. В. Бонтлаб. — К., 2006. — 15 с.
21. Бойко Д. В. Правова природа доменних імен Інтернет : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Д. В. Бойко. — Х., 2005. — 21 с.

Надійшла до редакції 07.05.2014 року

Мацкевич О. Соотношение коммерческого наименования и доменного имени. Осуществлен сравнительный анализ коммерческого наименования с доменным именем, сформулированы предложения касательно улучшения правовой охраны коммерческих наименований, а также их защиты от незаконного использования в доменных именах.

Ключевые слова: коммерческое наименование, доменное имя, Интернет, киберсквоттинг

Matskevych O. Correlation between commercial name and domain name. Modern market conditions of contest for a consumer make unambiguous identification of a company and its activity increasingly important. The lack of appropriate legal regulations led to widespread cyber squatting — the illegal registration of a domain name which coincide with the commercial name of the rights owner. The main reason of cyber squatting is the opportunity to make illegal income by the resale of registered domain names that were not registered on time or failed to register.

It is investigated the legal nature of commercial names. Different approaches to defining the same term — commercial name, firm name, trade name — also studied by the author.

The author compares domain and commercial names, their functions, and highlights and describes the main function of both — individualization. The other important function of commercial names is a function of guarantee — company's name assures customers that its products belong to the company, not to someone else.

The analysis of problems of registration of commercial and domain names is made. The foreign experiences in registration of domain names in a case of coincidence with commercial names of other rights holder are also illustrated.

In summary, the author concluded that, unlike many countries, the laws of Ukraine are not regulated the matter of the legal guarding of commercial names, and their protection against illegal use in domain names. Nowadays there is no specific law on commercial names, as well as any statutory instrument that would set peculiarities of regulating of relations in the sphere of Internet and domain names. This can lead to difficulties in the interpretation and enforcement of legal norms in the proceedings where the interests of the owner of the commercial name intercross the interests of the holder of an identical domain name.

It seems to be necessary to create a registry of commercial names and implementing of an appropriate statutory document on the conduct of such register and the process of registration. At the same time the principle of entry into force of the commercial name since its first using should remain unchanged.

Key-words: commercial name, domain name, Internet, cyber squatting